

Arrest

nr. 163 456 van 3 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, N.I., verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en van muhajir origine te zijn. U was samen met uw echtgenoot, I.A., woonachtig in Karachi. Sinds januari 2012 was uw echtgenoot lid van de politieke partij Muttahida Qaumi Movement (hierna MQM genoemd) en werd ook door diezelfde partij voor zijn werkzaamheden betaald. In februari 2015 gaf uw man aan dat verschillende leden van de partij vermoord waren en dat hij ook schrik kreeg. Hij stelde ook dat er spanningen waren met leden van de Awami National Party (hierna ANP genoemd). Hij gaf hierbij aan dat hij omwille van deze angst plannen had om naar de Verenigde Staten te trekken. Op 26/05/2015 verliet uw man het huis, maar sindsdien hebt u hem nooit meer teruggezien. Hierna kwamen op regelmatige basis leden van de MQM partij die naar uw man vroegen en hierbij bedreigingen uitten teneinde u zou zeggen waar uw echtgenoot zich bevond. Op 17/06/2015 werd uw vader op straat neergeschoten en overleed aan de opgelopen

verwondingen. Hierna verhuisde u naar uw moeder uit angst voor verdere problemen. Op 12/08/2015 verliet u samen met uw kinderen Pakistan en reisde naar België waar u op 14/08/2015 aankwam. U diende er diezelfde dag een asielaanvraag in. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een huwelijksakte, geboorteaktes en schoolattesten.

B. Motivering

U verklaarde een vrees te koesteren vanwege de leden van de MQM partij en ook vanwege leden van de ANP partij omdat zij uw man hadden ontvoerd en uw vader hadden gedood. Echter werden vaststellingen gedaan die de door u verklaarde vervolgingsvrees weinig aannemelijk maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt overtuigende bewijsstukken neer te leggen ter ondersteuning van de door u verklaarde vervolgingsproblemen hoewel deze redelijkerwijs van u konden worden verwacht.

Zo stelde u dat uw man sinds januari 2012 actief lid was van de MQM partij en jarenlang tegen betaling voor hen werkte (CGVS p.3, 5). In de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS stelde u zelfs dat hij een loon van deze partij ontving (dvz vragenlijst 3.5). Tijdens het CGVS –asielgehoor was u hier niet meer zo zeker van en stelde enkel dat hij door de partij(leden) betaald werd (CGVS p.7). U slaagde u er echter niet in ook maar enig bewijsstuk neer te leggen dat indiceert dat uw man politiek actief was voor de MQM partij, laat staan dat hij een lid was die door de partij werd betaald. Gezien zijn jarenlang actief lidmaatschap voor deze partij komt het weinig aannemelijk over dat u hiervan geen enkel bewijsstuk kan neerleggen. U gaf wel aan dat de smokkelaar een visitekaartje van uw echtgenoot had ingehouden (CGVS p.4). Naast het feit dat uw verklaringen aangaande uw reisroute weinig overtuigend overkomen (zie verder), kunnen meer overtuigende bewijsstukken dan een visitekaartje verwacht worden aangaande zijn politieke activiteiten.

U gaf verder aan dat uw vader in juni 2015 op straat werd vermoord (CGVS p.3, 8). Ook hiervan slaagde u er niet in ook maar enig bewijsstuk neer te leggen. Niettemin is de politie naar de plaats van delict gekomen en hebben ze zijn dood als 'targeted killing' bestempeld en gaf u ook aan dat er misschien een First Information Report werd opgemaakt. Op zijn overlijdensakte zou ook vermeld staan dat hij het slachtoffer van een 'targeted killing' was (CGVS p.9). Bijgevolg kan redelijkerwijs verwacht worden dat u een bewijsstuk van zijn (gewelddadige) dood kan neerleggen hetgeen u verzuimt te doen.

Een dergelijk gebrek aan bewijsstukken om uw vervolgingsproblemen te ondersteunen komt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook niet ten goede.

Voorts werden er incoherenties betreffende verscheidene facetten uit uw relaas vastgesteld wat het gebrek aan geloofwaardigheid betreffende de door u verklaarde vervolgingsvrees dan ook verder bevestigt.

Zo verklaarde u tijdens het CGVS-asielgehoor dat uw vader omwille van de problemen van uw echtgenoot in juni op straat werd doodgeschoten en u hierna bij uw moeder onderdook. Echter maakte u geen enkele melding van zijn gewelddadige dood in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS hoewel u zich op het moment van de moord nog in Pakistan bevond (dvz vragenlijst). Gezien het belang van dit incident in uw relaas zou redelijkerwijs verwacht worden dat u hier reeds in de vragenlijst melding van zou maken indien hij daadwerkelijk in dergelijke omstandigheden zou zijn overleden. Geconfronteerd met het feit dat u hier geen melding van had gemaakt in de vragenlijst, gaf u bevreemdend genoeg aan dat er niet naar details werd gevraagd (CGVS p.7). Naast het feit dat dit bezwaarlijk een detail kan worden genoemd en men bijgevolg redelijkerwijs kan verwachten dat hier spontaan melding van zou worden gemaakt, werden op de Dienst Vreemdelingenzaken algemene vragen ('geef een kort overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst', 'wat deed u besluiten uw land te verlaten') gesteld die u dan ook ruimschoots de mogelijkheid gaven dit ernstige feit te vertellen.

Voorts gaf u aan dat uw man sinds februari 2015 een angst koesterde. Specifiek gevraagd of hij voordien problemen of angst had, stelde u dat dit niet het geval was en hij pas in februari stelde dat er mogelijks problemen waren (CGVS p.7). Later in het gehoor gaf u dan weer aan dat in september 2014 een vriend van hem, die tevens ook lid was van MQM, werd vermoord. Geconfronteerd met uw vorige verklaringen betreffende dat hij pas een vrees en angst vertoonde vanaf februari 2015 en het feit dat zijn vriend in 2014 reeds vermoord werd, gaf u aan dat uw echtgenoot u pas in februari 2015 over die vriend had verteld die werd vermoord (CGVS p.11). Echter verklaarde u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS dat hij u sinds 2014 begon te vertellen dat hij ongerust was omdat enkele leden uit de MQM partij waren gebruikt en vermoord waardoor hij een vrees had dat hetzelfde hem zou kunnen overkomen (DVZ vragenlijst 3.5). Nadat u met deze verklaring werd geconfronteerd, bleef u erbij dat hij u pas sinds februari 2015 over deze zaken had verteld (CGVS p.11). Dit kan echter niet overtuigen gezien u in de vragenlijst duidelijk verklaarde dat hij u reeds in 2014 zou verteld hebben over partijgenoten die waren gedood en hij sindsdien ook angstig was.

Verder legde u ook incoherente verklaringen af betreffende de personen die u na de verdwijning van uw man kwamen bezoeken en u bedreigden teneinde dat u zou zeggen waar uw man zich bevond. U

verklaarde dat de personen die kwamen, K., N.M., F. en nog 2 anderen van wie u de naam niet kende, betroffen. Het waren allen partijleden van de MQM partij (CGVS p.9). Gevraagd of u een zekere Hoessein kende – dit gezien u in de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij ook 1 van de personen was die u na de verdwijning van uw man kwamen bezoeken (DVZ vragenlijst 3.5)-, stelde u dat dit uw smokkelaar betrof. Pas toen gevraagd werd of u nog andere Hoesseinen kende, gaf u aan dat er ook een Hoessein was bij de mannen die u na de verdwijning van uw man kwamen bezoeken (CGVS p.9-10). Echter kan moeilijk worden aangenomen dat u juist voordien stelde de andere namen niet te weten en pas in tweede instantie, waarbij expliciet de naam werd genoemd, zich plots herinnerde dat er ook een Hoessein bij zat. Overigens blijkt uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat een zekere Asif uw smokkelaar betrof en een zekere Ali met u meereisde (dvz verklaringen 30), hetgeen dan ook maakt dat uw antwoord als zou de naam Hussein u in eerste instantie aan uw smokkelaar doen denken compleet geen steek houdt.

Een dergelijke opeenstapeling van incoherenties en tegenstrijdigheden die allen betrekking op de kern van uw asielrelaas hebben, is dan ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts legde u een grote mate van vaagheid en onwetendheid aan de dag betreffende elementen die een grote rol in uw relaas spelen wat dan ook evenmin overtuigend overkomt naar de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Zo bleek u volstrekt onwetend aangaande het eventuele onderzoek dat de politie naar de dood van uw vader instelde of de algemene stand van zaken aangaande de moord op uw vader. U kon zelfs niet met zekerheid aangeven of er een First Information Report werd opgemaakt. Gevraagd naar enige inspanningen om meer informatie over het eventuele onderzoek te bekomen blijkt uit uw verklaringen dat u, noch uw familie of uw kennissenkring hiertoe inspanningen hebben geleverd (CGVS p.9,12). In het licht dat uw vader werd vermoord zou redelijkerwijs verwacht worden dat u toch enige inspanningen zou hebben gedaan om meer informatie over een eventueel onderzoek van de politie te bekomen. Dergelijke gedrag komt dan ook allerminst overtuigend over.

Voorts gaf u aan dat leden van de MQM achter de vervolgingen tegen uw man en uw vader zaten, maar sloot u het ook niet uit dat personen gelinkt aan de ANP verantwoordelijk konden zijn voor de verdwijning van uw man (CGVS p.3, 7). Gevraagd naar de leider van ANP stelde u dat dit Imran Khan betrof. U gaf ook aan dat hij de leider was van de partij Tehrik-e-Insaf. Gevraagd of dit dan dezelfde partij betrof, gaf u aan dat dit het geval was. Geconfronteerd dat de ANP gekend staat als de National Awami Party stelde u dit van uw echtgenoot en de televisie te hebben vernomen. Nogmaals gevraagd of dit dan dezelfde partij als Tehrik-e-Insaf betrof, stelde u dan weer het niet te weten (CGVS p.8, 10, 12). Bijgevolg kon u niet zeggen met welke partij uw man mogelijks problemen had wat uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede komt. Overigens blijkt uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat de leider van de ANP (Awami National Party) Asfandiyar Wali Khan betreft en is Imran Khan de leider van Pakistan Tehreek-e-Insaf (ook gekend als PTI) en betreffen dit hoegenaamd niet dezelfde partijen zoals u in eerste instantie verklaarde.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook uw verklaringen aangaande uw reisroute niet kunnen overtuigen. Hoewel dit an sich weinig over uw vervolgingsvrees zegt, is dit, naast uw algemene geloofwaardigheid, relevant in het licht van uw bewering dat er documenten (zoals een visitekaartje van de politieke activiteiten van uw echtgenoot) door de smokkelaar werden ingehouden. U gaf aan dat u met paspoorten onder een valse naam per vliegtuig naar Italië reisde. U wist echter niet onder welke nationaliteit u reisde noch of er een visum in het betreffende paspoort stond. Gevraagd naar afspraken met de smokkelaar over wat te doen bij een eventuele paspoortcontrole gaf u enkel aan dat u moest zwijgen hetgeen weinigzeggend is (CGVS p.4-5). Overigens was u, zoals uit voorgaande reeds blijkt, incoherent met de verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande de naam van uw smokkelaar. Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat aan de (meeste) buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone strenge identiteitscontroles uitgevoerd (zeker op luchthavens) worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant amper op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde clandestiene inreis in de Europese Unie en bijgevolg aan het feit als zou een smokkelaar een zak met documenten van u hebben afgenomen.

Bijgevolg bent u er op basis van bovenstaande vaststellingen niet in geslaagd de door u verklaarde vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd is en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e-Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De huwelijksakte, de geboorteaktes en de schoolattesten bevatten enkel persoonlijke gegevens, maar geven geen informatie over uw asielmotieven. De enveloppe geeft enkel aan dat u post uit Karachi ontvangen heeft wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster als volgt: *"Het CGVS haalt in de bestreden beslissing aan dat het feit dat verzoekster geen bewijsstukken aanbrengt betreffende het lidmaatschap van haar man van MQM en betreffende de dood van haar vader en het onderzoek daarnaar de geloofwaardigheid van haar relaas niet ten goede komt. Verzoekster heeft tijdens het gehoor van 9 november 2015 geen stukken aangebracht aangaande deze elementen (lidmaatschap politieke partij echtgenoot en dood vader), maar is ondertussen op zoek gegaan naar bewijsstukken die haar relaas dienaangaande ondersteunen. Zo zou het First Information Report (FIR) betreffende de dood van haar vader in het bezit zijn van haar moeder, alsook het ziekenhuisverslag waar haar vader onmiddellijk na de aanslag werd opgenomen. Verzoekster heeft ondertussen verzocht deze en eventuele bijkomende stukken naar België te sturen. Zodra verzoekster in het bezit is van deze stukken, zullen deze worden overgemaakt aan het CGVS. Op heden bekwaam verzoekster reeds twee documenten in kopie, die zij ook onder stuk 3 van huidig verzoekschrift heeft toegevoegd en waaromtrent zij zo snel mogelijk de vertaling zal bijbrengen. Deze stukken kan zij verder inhoudelijk toelichten ter zitting van Uw Raad aangaande inhoud en belang om ermede rekening te houden."*

Betreffende de incoherentie aangaande de dood van haar vader bevestigt verzoekster haar standpunt zoals zij dit op het gehoor aanhaalde waar zij stelde dat op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet naar details werd gevraagd. Zij stelt dat bij de DVZ vooral werd gevraagd naar de redenen waarom zij Pakistan verliet *"en deze zijn allen terug te leiden naar één element zijnde de problemen van haar echtgenoot met de politieke partij"*. Betreffende de incoherentie aangaande het tijdstip waarop haar echtgenoot angsten koesterde of hierover sprak met haar, herhaalt verzoekster het standpunt zoals aangehaald tijdens het gehoor, namelijk dat haar echtgenoot slechts in februari 2015 voor het eerst met haar over zijn angsten heeft gesproken. Betreffende de incoherentie aangaande het aanwezig zijn van een zekere Hoessein bij de personen die haar bedreigden en bij de smokkelaars stelt verzoekster als volgt: *"In deze wil verzoekster duidelijkheid scheppen betreffende de aanwezige smokkelaars, die de tegenstrijdigheden tussen het interview bij DVZ en het gehoor bij het CGVS wegwerken. Zo wil verzoekster aanhalen dat ze bij de vlucht van Pakistan naar Italië begeleidt werd door twee smokkelaars, zijnde Asif en Hoessein. Tijdens de vlucht van Italië naar België werd verzoekster begeleid door een andere smokkelaar, zijnde Ali."*

Betreffende de onwetendheid en vaagheid aangaande de dood van haar vader stelt verzoekster als volgt: *"Verzoekster wenst hier te herhalen zoals reeds vermeld tijdens het gehoor (gehoorverslag p.9 en 12) dat de familie heel bang is en dat haar man geadviseerd had geen verdere stappen te ondernemen indien er iets zou gebeuren. Tevens is haar broer, sinds het overlijden van haar vader, de enige man binnen het gezin en ze willen dus ten stelligste voorkomen dat hem hetzelfde als hun vader zou gebeuren."* Betreffende haar politieke kennis stelt verzoekster als volgt: *"Verzoekster wenst hier te benadrukken, zoals ze ook tijdens het gehoor reeds deed (gehoorverslag p.3, 4, 5, 12), dat zij een huisvrouw is zonder ook maar de minste interesse in politiek. In Pakistan is het niet meer dan normaal dat vrouwen zich niet inlaten met politieke bezigheden. Haar echtgenoot was politiek actief, maar communiceerde daarover niet met verzoekster. Verzoekster hield zich, zoals de meeste vrouwen in Pakistan, uitsluitend bezig met huishouden. Ook was zijn net bevallen van een kindje dat haar volle aandacht opeiste. Het is dan ook niet meer dan normaal dat verzoekster slechts vage informatie kan weergeven betreffende de politiek in het algemeen alsook betreffende de concrete politieke activiteiten van haar man."* Betreffende haar reisroute stelt verzoekster als volgt: *"Zoals hierboven aangehaald, wil verzoekster bevestigen dat ze bij haar vlucht van Pakistan naar Italië begeleidt werd door de smokkelaars Ali en Hoessein. Tijdens de vlucht van Italië naar België werd verzoekster begeleid door de smokkelaar Ali. Wat de instructies van de smokkelaars aan verzoekster betreft, is het algemeen*

geweten dat de betrokkenen daar vaag over blijven zoals hen aangemaand wordt door de smokkelaars. Dat het CGVS de vaagheid van de beschrijving van verzoekster hierover aanhaalt als een motivering voor de bestreden beslissing, doet dan ook vragen rijzen."

Verzoekster meent dat verweerder vaak een eigen interpretatie geeft aan haar verklaringen: "Zo haalde verzoekster tijdens het gehoor meerdere keren aan dat zij een gewone huisvrouw is en geen kennis heeft van de politiek, maar het CGVS interpreteert dit als een bewuste onwetendheid van verzoekster. Zo ook wat betreft de 'weinige' inspanningen in het onderzoek naar de dood van haar vader waarvoor verzoekster duidelijk verklaart dat de ganse familie bang is, dat haar man richtlijnen gaf om niets te ondernemen, dat haar broer de enige overblijvende man is. Verzoekster biedt telkens antwoorden en verklaringen waaraan het CGVS een eigen interpretatie geeft wat niet strookt met hun plicht tot het formuleren van een afdoende motivering."

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoekster stelt als volgt:

"De informatie waarover het CGVS beschikt toont het volgende aan:

[...]

Deze informatie toont duidelijk aan dat er in de provincie "targeted killings" plaatsvinden en dat er moordaanslagen plaatsvinden op aanhangers van politieke partijen. Tevens lezen we dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met geweld en grootschalige terreurslagen.

Verzoekster is afkomstig van Karachi en haar echtgenoot was politiek actief bij MQM. Haar echtgenoot had angst om vermoord te worden en sinds 26 mei 2015 is van hem geen enkel spoor meer te vinden. Sinds deze dag werd verzoekster regelmatig bedreigd door leden van de MQM.

Op 17 juni 2015 werd de vader van verzoekster op straat vermoord en op 12 augustus 2015 besliste verzoekster samen met haar kinderen Pakistan te verlaten uit vrees voor haar leven. Bovenstaande informatie, door het CGVS aangehaald, toont aan dat deze vrees terecht is.

[...]

Het CGVS haalt dus zelf informatie aan die aantoont dat er wel degelijk geweld heerst in de provincie Sindh en de stad Karachi en dat dit geweld zich voornamelijk keert tegen politieke aanhangers.

Verzoekster heeft Pakistan net omwille van deze vrees verlaten, maar toch besluit het CGVS, geheel in tegenstelling tot de informatie die ze zelf weergeeft, geen subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoekster riskeert dan ook haar leven bij een terugkeer naar Pakistan."

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift twee aanvullende documenten in kopie (stuk 3).

Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota de vertalingen neer van de documenten die zij bij haar verzoekschrift voegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt aan verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij er niet in slaagt bewijsstukken neer te leggen ter ondersteuning van de door haar verklaarde

vervolgingsproblemen, (ii) zij incoherente verklaringen aflegt over de dood van haar vader, over de angsten die haar echtgenoot koesterde en over de personen die haar na de verdwijning van haar echtgenoot kwamen opzoeken en bedreigen, (iii) zij volstrekt onwetend is over het eventuele onderzoek van de politie naar de dood van haar vader en over de personen die achter de verdwijning van haar echtgenoot zouden zitten, (iv) haar verklaringen over haar reisroute niet aannemelijk zijn, en (v) de door haar neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties dient vastgesteld dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder komt dan het bevestigen van één versie van deze incoherenties, namelijk hetgeen zij tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde, wat de vastgestelde incoherenties uiteraard niet ongedaan maakt. Verder dient opgemerkt dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als de moord op haar vader hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet zij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met haar autoriteiten of medeburgers. Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift plots stelt dat zij van Pakistan naar Italië werd begeleid door twee smokkelaars, zijnde Asif en Hoessein, en van Italië naar België door een andere smokkelaar, zijnde Ali, spreekt zij haar voorgaande verklaringen opnieuw tegen, hetgeen nog verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Op de DVZ maakte verzoekster immers geen enkele melding van een Hoessein die als smokkelaar meeging van Pakistan naar Italië en stelde zij dat zij met twee smokkelaars van Italië naar België kwam (administratief dossier, stuk 14, verklaring 30).

Waar zij verder aanvoert dat zij geen onderzoek deed naar de dood van haar vader, omdat haar familie dit afraadde uit angst, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster minstens bij de politie informeert of er überhaupt een onderzoek wordt of werd gevoerd naar de dood van haar vader. Er kan niet worden ingezien dat het louter opvragen van deze informatie op zich een gevaar zou betekenen voor verzoekster of andere familieleden. Waar verzoekster erop wijst dat zij in Pakistan huisvrouw was en zich niet inliet met politieke zaken en dat haar echtgenoot hierover niet communiceerde, dient erop gewezen dat verzoekster in België internationale bescherming vraagt omwille van de beweerde politieke activiteiten van haar echtgenoot, zodat redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich terdege tracht te informeren met betrekking tot deze activiteiten.

Wat betreft de documenten bij onderhavig verzoekschrift (stuk 3) en de ter terechtzitting neergelegde vertaling ervan (rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient vastgesteld dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Pakistaanse documenten gemakkelijk kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde van deze documenten danig relativeert. Dit klemmt des te meer daar verzoekster pas na confrontatie met de bestreden beslissing op zoek ging naar ondersteunende documenten, terwijl deze documenten blijkbaar in het bezit waren van haar moeder. Er kan niet worden ingezien waarom verzoekster deze stukken niet eerder kon neerleggen. Daarenboven hebben documenten slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Blijkens het voorgaande is er *in casu* geenszins sprake van een geloofwaardig asielrelaas.

Verzoekster slaagt er dan ook niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoekster vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Sindh te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Sindh weliswaar nog verre van ideaal is, doch dat het geweld hoofdzakelijk in de miljoenenstad Karachi geconcentreerd is en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. De stad kampt met etno-politiek, terroristisch, sektarisch en crimineel geweld. Niettegenstaande het terreurgeweld in de stad toenam, betrof de meerderheid van de terreurdaden die er plaatsvonden targeted killings. Hierbij springen vooral de gerichte moordaanslagen op de aanhangers van de rivaliserende politieke partijen Muttahida Quami Movement (MQM), Awami National Party (ANP), en Pakistan People's Party (PPP) in het oog. De gewapende vleugels van de respectievelijke partijen worden verantwoordelijk geacht voor ettelijke moordaanslagen op politieke tegenstanders, rellen en dodelijke clashes. Het etno-politiek geweld zit evenwel in dalende lijn, dit mede als gevolg van de voortdurende veiligheidsoperaties van de Pakistaanse veiligheidsdiensten. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de stad Karachi nog steeds te kampen heeft met sektarisch geweld, en dat de meerderheid van de sektarisch geïnspireerde terreurdaden gerichte moordaanslagen betrof. Hierbij vormen de aanhangers van rivaliserende sektarische organisaties, met name de Lashkar-e-Jhangvi en de Sipah-e-Muhammad Pakistan, het doelwit. Milities viseren voorts leden van het Pakistaanse veiligheidspersoneel, politieke leiders, journalisten, overheidsmedewerkers en leden van de civil society. Uitzonderlijk vonden er in Karachi ook grootschalige terreurslagen plaats.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Sindh met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Sindh dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.” In onderhavig verzoekschrift verwijst verzoekster naar de problemen in het kader van haar asielrelaas, doch hoger is komen vast te staan dat aan deze problemen niet het minste geloof kan worden gehecht. Verder uit zij kritiek op de analyse en de informatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing, doch

zij brengt geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER